

**ΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕ Η ΜΟΥΣΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΙΡΑ
«ΟΙ ΠΑΡΕΕΣ ΤΗΣ ΚΡΗΤΗΣ»
«ΤΟ ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΣΤΗ ΜΕΛΑΜΠΙΑΝΗ ΠΑΡΕΑ ΚΑΙ ΣΤΟ ΓΙΩΡΓΗ
ΤΡΟΥΛΛΙΝΟ»**

Οι μουσικές εκδόσεις «[ΣΕΙΣΤΡΟΝ](#)» με ιδιαίτερη χαρά παρουσιάζουν τη παράδοση των μελαμπιανών τραγουδιστών που έχει τα δικά της χαρακτηριστικά, την απλότητα, την λιτότητα, το φως και τη δύναμη του λαϊκού πολιτισμού της Κρήτης.

Είναι μια παράδοση που μας δίνει την ευκαιρία να ξαναβρούμε την φλέβα που φτάνει στην καρδιά του αβόλευτου νησιού μας.

Το μεγάλο προνόμιο αυτής της δουλειάς είναι ότι δεν συμμετέχει κάποιος γνωστός καλλιτέχνης που θα παίξει το ρόλο του κράχτη.

Συμμετέχουν ερασιτέχνες, που δεν είναι γνωστοί πέρα από τις δικές τους παρέες αλλά θα τους ζήλευαν οι περισσότεροι επαγγελματίες.

Είναι η έκφραση της λαϊκής ψυχής στην πιο ζηλευτή και δημιουργική κατάσταση!

Είναι το λαϊκό εργαστήρι που δουλεύει ασταμάτητα κόντρα στα ευτελή προϊόντα της παρακμιακής εποχής!

Τα τραγούδια ταξιδεύουν σε όλες τις εποχές και στα χείλη των εραστών της τέχνης μεταμορφώνονται σε προσευχές που χαρίζουν υγεία με νιάτα στη ψυχή της Κρήτης.

Οι Μελαμπιανοί, με τον τρόπο τους, δημιουργούν τη δική τους παράδοση.

Ο Βαγγέλης ο Χατζηδάκης είναι ο πρωτομάστορας που έβαλε τα θεμέλια για να αναπτυχθεί ο ιδιόμορφος και μερακλίδικος τρόπος του τραγουδιού.

Ξεκινά ο πρώτος κι επαναλαμβάνει η παρέα με χάρη, τάξη κι επιβλητικότητα.

Ο ένας διαδέχεται τον άλλο στις μαντινάδες κάνοντας στη ζωντανή καρδιά του λαϊκού μας πολιτισμού το αίμα να χοχλακά.

Εγκρατείς, αξιοπρεπείς και απλοί οι μελαμπιανοί τραγουδιστές, με πάθος, ορμή και ζωντάνια, προσφέρουν νόημα κι ελπίδα στις αβόλευτες καρδιές.

Ο Γιώργης Τρούλλινός ήταν ένας σπάνιος άνθρωπος και μερακλής.

Έμαθε να πολεμά με το τραγούδι και την αξιοπρέπεια.

Από τα σοκάκια του χωριού στο Ρέθεμνος, στο Ηράκλειο κι όπου αλλού έσμιγαν καλοί φίλοι. Τραγουδούσε ακόμη και στις φυλακές και στους ξερόβραχους που τον εξόρισαν οι ανάξιοι κυβερνήτες επειδή πάλεψε ενάντια στις κατοχικές δυνάμεις μέσα από τις γραμμές του Ε.Α.Μ και του Κ.Κ.Ε.

Ήταν ο νεαρότερος αντάρτης που πολέμησε δίπλα στο Καπετάν Λεμονιά.

Τα παράσημα του ήταν τα τραύματα, ο κοινωνικός αποκλεισμός και οι φυλακίσεις στις ξεροβραχονησίδες του Αιγαίου που τώρα, ίσως, κάποιοι να θέλουν να πουλήσουν για να σωθούν από την χρεοκοπία που τους οδήγησε η απληστία, η λαιμαργία και η κερδοσκοπία. Στους αγώνες της λευτεριάς τραγουδούσε παρέα με τον Επονίτη λυράρη, Ηλία Τυροκομάκη, που τον θεωρούσαν συνεχιστή του Β. Χατζηδάκη στις Μέλαμπες.

Τον πρόλαβε όμως η λευτεριά κι έφυγε στη μάχη... προσφέροντας της την ζωή του. Προσπάθησε να βοηθήσει τον Καπετάνιο της Αντίστασης, τον Ποδιά, λίγες ώρες πριν τον δολοφονήσουν και περιφέρουν, οι δουλοπρεπείς τσίρακες, το κεφάλι του αρχηγού σε πόλεις και χωριά για παραδειγματισμό.

Οι εθνικόφρονες εκτέλεσαν τον Τυροκομάκη μαζί με τον σύντροφο του κάτω από ένα πρίνο. Έτσι η Κρήτη έχασε ένα σπουδαίο μουσικό ταλέντο και ο λαός ένα αγωνιστή της ελπίδας και της κοινωνικής δικαιοσύνης.

Για τον Τρουλλινό αγώνας σήμαινε η χωρίς υλική ανταμοιβή προσφορά στην κοινωνία, η απλήρωτη δουλειά προς όφελος του λαού.

Ο συνοδοιπόρος του στο τραγούδι και αδαμάντινος χαρακτήρας, Αντρέας Βεργαδής διώχτηκε και ταλαιπωρήθηκε αφάνταστα επειδή βοήθησε το μέλος της Κ.Ε. του Κ.Κ.Ε. και αγωνιστή, το γιατρό από το Σκαλάνι, τον Σιγανό, να γλυτώσει από τους κεφαλοκυνηγούς του...

Ο Θανάσης Σκορδαλός γνωρίστηκε με τον Γιώργη Τρουλλινό το 1938, στις Μέλαμπες.

Από τότε έγιναν αδερφικοί φίλοι.

Τις παρέες, τις καντάδες, τα γλέντια και τις στιγμές εφορίες τις νοιώθουμε αλλά δεν είναι εύκολο να τις περιγράψουμε.

Οι μελαμπιανοί αγάπησαν και στήριξαν τον Σκορδαλό που θα πρέπει να αισθανόταν ευτυχής που είχε τέτοιους φίλους που πάνω απ' όλα ήταν εραστές της τέχνης του.

Ο ίδιος ο Δάσκαλος δείχνει να ήταν βαθύς γνώστης της μελαμπιανής παράδοσης ενώ εκτιμούσε ιδιαίτερα τους τραγουδιστές της.

Όλοι ξέρομε ότι αυτοί οι τραγουδιστές είναι τα κρυμμένα αηδόνια στα ανήλιαγα περβόλια της Κρητικής μουσικής και τα αναγνωρίζομε από τους ξεχωριστούς κελαϊδισμούς που μας ξεσηκώνουν στο άκουσμα τους.

Το μαγαζί του Γιώργη στο Ρέθεμνος, το «Τρεχαντήρι», έγινε στέκι των μερακλήδων με πρωταγωνιστή το Σκορδαλό που μεγαλουργούσε.

Σαν ένας – ένας από την παρέα έφευγε από το Ρέθεμνος και ερχόταν προς το Ηράκλειο ο άλλος έκλεινε την επιχείρηση κι ερχόταν κι αυτός στο Μεγάλο Κάστρο για να ξανασμίξουν όλοι μαζί και να συνεχίσουν τις δημιουργικές και μερακλίδικες παρέες.

Στα χρόνια που δούλευε σαν φύλακας στα ξενοδοχεία, στα Μάλλια, κάθε λίγο και λιγάκι η παρέα έσμιγε κι έκαναν όλοι μαζί βάρδια παίζοντας και τραγουδώντας.

Τα τελευταία χρόνια στο σπίτι του Τρουλλινού, στο Ηράκλειο, κάθε βράδυ σχεδόν το τραγούδι και η μουσική είχαν το δικό τους ρόλο.

Μυσταγωγία χαρακτηρίζουν αυτές τις βραδιές όσοι έτυχαν να τις ζήσουν έστω και για λίγο. Σε κάθε ευκαιρία έσμιγαν στις Μέλαμπες για νέες μουσικές ιεροτελεστίες.

«Αυτοί παιδί μου δεν έκαναν τίποτα άλλο παρά να τραγουδάνε» μου έλεγε γελώντας μια καλοπαντρεμένη.

Οι δημιουργίες της μελαμπιανής παρέας χαρίζουν ιδιαίτερη θέση στους τραγουδιστές. Δεν είναι απλοί ερμηνευτές αλλά δημιουργικότατοι γιατί έχουν την ικανότητα να χρωματίζουν και να χαρακτηρίζουν αυτό που τραγουδούν.

Το ύφος τους είναι αρρενωπό και συνυπάρχουν αρμονικά ο ρομαντισμός με το δραματικό στοιχείο και το ασίγαστο και ατελείωτο πάθος.

Η σοβαρότητα του τραγουδιστή συμβαδίζει με τα συναισθήματα και τις συγκινήσεις που προσφέρουν .

Χωρίς να επιδιώκουν την διάρκεια στο χρόνο την έχουν κατακτήσει.

Ο Τρουλλινός και οι παρέες του έρχονται να μας αποδείξουν ότι το τραγούδι της Κρήτης ανήκει στις μεγάλες και δημιουργικότατες παραδόσεις ενώ χαρίζουν ακόμη μια διάσταση στο πολιτισμό του τόπου μας.

Μας δίνουν βέβαια την δυνατότητα να εναντιωθούμε στην σημερινή ρηχότητα γιατί όταν υπάρχουν αληθινές ζωντανές παραδόσεις μπορεί να βρει χώρο για να εμφανιστεί το νέο , το καινούργιο , το απρόσμενο και καινοτόμο..

Αρκεί να μάθουμε τους κανόνες της εξέλιξης και της δημιουργίας που η μελαμπιανή παράδοση βοηθά από πολλές πλευρές να νοιώσουμε και να χρησιμοποιήσουμε με τον καλύτερο τρόπο.

Τους μερακλήδες ο Γιώργης τους είχε στην καρδιά του.

Αγαπούσε τη ζωή, τα παιχνίδια και τις ομορφιές της γιατί ήταν πάντα στο μετερίζι της ανθρωπιάς και στις τιμές το χρέος.

Πιστός στις ιδέες και εκλεκτικός στις επιλογές του αποχαιρέτησε τούτο τον κόσμο το καλό...

Οι Μελαμπιανές παρέες τον θυμούνται και τον αναζητούν.

Οι μερακλήδες τον ψάχνουν για να κλέψουν του Χάρου.

Οι συναγωνιστές και οι σύντροφοι αισθάνονται έντονα την απουσία του από τους κοινωνικού αγώνες.

Οι παρέες γράφουν ιστορία.

Είναι ακατόρθωτο να αναφερθούν όλοι οι εραστές της τέχνης.

Είναι όμως παράδειγμα για έμπνευση και μελέτη.

Οι ζωντανές τους ηχογραφήσεις δείχνουν το παρεϊστικο κλίμα, την αφοσίωση στο σκοπό και στο τραγούδι αλλά και στο χορό.

Είναι πολύτιμα πετράδια στο σεντούκι του λαϊκού μας θησαυρού.

Ο Κώστας ο Φωτάκης που παίζει λύρα παρά την δεξιοτεχνία του απέφυγε να στραφεί προς τον επαγγελματισμό παραμένοντας ακριβός εραστής της τέχνης.

Παίζει για τους φίλους και τις μερακλίδικες παρέες που ξέρουν το λόγο και τον τρόπο ύπαρξης του ζωντανού συνόλου «λύρα, λαούτο, φωνή, ρυθμός, χορός», που και τους πεθαμένους από τους τάφους ανασταίνει.

Ο Βαγγέλης Πετράκης παίζει λαούτο και τραγουδά επειδή αγαπά τους φίλους αναζητώντας ελκυστικές στιγμές.

Ο λιτός και απλός τρόπος που παίζουν δείχνει σεβασμό και γνώση στις μελωδίες και μας δίνουν την ευκαιρία να ξανασκεφτούμε τον τρόπο που αντιμετωπίζουμε την Κρητική μουσική . Στο τραγούδι και στα παιχνίδια βρίσκομε το φως, τη δύναμη, το πνεύμα και την ψυχή του τόπου μας!

Σε κάποιες μελωδίες θα ακούσουμε και το λαγούτο του Μαρκογιάννη η των Τσουρδαλάκηδων αλλά και το Γιάννη Χαχαριδάκη να τραγουδάει με το δικό του ξεχωριστό τρόπο που τόσο αγαπούσε ο Γιώργης ο Τρουλλινός αλλά και τους Μαργαρίτηδες, Σφακιανάκη, Μελιδονιώτη, Γιαννακάκη , Παυλιδάκη, Λαμπίρη, Καραλή κ.τ.λ..

Προτιμήσαμε να αποφύγουμε τις χειρουργικές επεμβάσεις επειδή πιστεύουμε ότι ακόμη και τα λαθάκια βοηθούν να νοιώσουμε το παρεϊστικο κλίμα και την θαυμάσια

μουσική ατμόσφαιρα. Ο κίνδυνος των τεχνολογικών επεμβάσεων απειλεί να καταστρέψει το ζωντανό πνεύμα της παρέας.

Η υλική πρόοδος και ο καταναλωτισμός όχι μόνο δεν συμβαδίζουν με την πνευματική αλλά πολλές φορές την υπονομεύουν γι' αυτό ας στοχαστούμε πάνω στις Μελαμπιανές παρέες και στους τρόπους έκφρασης τους.

Όλοι όσοι συμμετέχουν σ' αυτή τη δουλειά συμμετέχουν αφιλοκερδώς για να μας δώσουν την ευκαιρία να δώσουμε δύναμη, φως και ζωντάνια στις ψυχές μας ακούγοντας τον Γιώργη Τρουλλινό και την εκλεκτή παρέα του..

Είναι σκοποί για μερακλίδικες καρδιές, δηλαδή τραγούδια –προσευχές της παρέας .

Είναι το καλύτερο γιατροσόφι στις μοντέρνες κοινωνικές κι ατομικές αρρώστιες.

Το «Σείστρον» αισθάνεται ιδιαίτερα ικανοποίηση που παραδίνει ένα τέτοιο σπάνιο ντοκουμέντο.

Αισθάνεται την υποχρέωση να ευχαριστήσει την οικογένεια του Γιώργη Τρουλλινού, την Όλγα, την Άντα και το Νίκο για την ευγενική παραχώρηση του σπάνιου υλικού.

Επίσης θέλει να ευχαριστήσει όσους βοήθησαν και στηρίζουν αυτή τη προσπάθεια, αλλά ειδικότερα τον Μιλτιάδη Χαλκιαδάκη και την Ελένη Καράλα για την πολύτιμη βοήθεια τους. Ακόμη, θέλουμε να ευχαριστήσουμε όλους εκείνους που συμμετέχουν σ' αυτή τη δημιουργική, πρωτότυπη αλλά και αντιεμπορική πρωτοβουλία.

Για μένα είναι ιδιαίτερη τιμή που είχα την ευκαιρία να βρω τέτοιο θαυμάσιο υλικό και να μπορέσω να το προσφέρω σε όλους μας.

Μέρος αυτού μας το είχε δώσει ο ίδιος ο Γ. Τρουλλινός με την προτροπή «Κωστή και Μιλτιάδη, για να έχετε να με θυμάστε όταν πεθάνω».

Σπουδαία ντοκουμέντα μου παραχώρησε επίσης η οικογένεια του μόλις τους ενημέρωσα για την ιδέα της μουσικής εργασίας προς τιμή του σπουδαίου λαϊκού τραγουδιστή που όμως είχε αναχωρήσει για το μακρινό ταξίδι πριν λίγο καιρό.

Ήταν ηχογραφημένες κασέτες από παρέες σε σπίτια. σε καφενέδες, σε δωμάτια ξενοδοχείων, σε χωριά και πόλεις.

Ηχογραφήσεις από την δεκαετία του 1980 μέχρι πριν λίγα χρόνια.

Από κασέτες έγινε η επιλογή των τραγουδιών με πολύ κόπο και άφθονο ξενύχτι.

Μήνες μας πήρε η αυτή η προσπάθεια

Η Όλγα και η Άντα Τρουλλινού μου έδωσαν πολύτιμες πληροφορίες για ότι ζητούσα η με απασχολούσε.

Σε όλη του τη ζωή ο Γιώργης Τρουλλινός αρνιόταν επιμελώς την συμμετοχή του στη δισκογραφία παρά τις επίπονες προσπάθειες του ίδιου του Θανάση Σκορδαλού η του Κώστα Φωτάκη και άλλων φίλων του.

Επειδή δεν μου αρέσουν οι νεκρολογίες οφείλω να πω ότι αυτή την δουλειά την οργάνωσα και την επιμελήθηκα για να γνωρίσει ο κόσμος σωστούς τραγουδιστές, σωστούς οργανοπαίχτες και τη ζωντανή παράδοση από τις Μέλαμπες που θα πρέπει να αποτελεί σημείο αναφοράς, μελέτης και έμπνευσης για όλους μας.

Οι ξύπνιοι και δημιουργικοί καλλιτέχνες ας βρουν υλικό για δημιουργικές αναλήψεις και όλοι οι μερακλήδες ας απολαύσουν θαυμάσιες στιγμές του λαϊκού πολιτισμού από ερασιτέχνες –αγαπητικούς της τέχνης και του παιγνιδιού της ζωής!

Είναι πολύτιμα πετράδια από τους λαϊκούς θησαυρούς!

Καλή σας ακρόαση!!!

ΚΩΣΤΗΣ ΜΟΥΔΑΤΣΟΣ

ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΟΚΤΩΒΡΗΣ 2008

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΔΙΑΘΕΣΗ:

ΔΙΣΚΟΠΩΛΕΙΟ ΑΕΡΑΚΗΣ

ΔΑΙΔΑΛΟΥ 37

ΤΗΛ.: 2810-225758

WWW.AERAKIS.NET

Υ.Γ. Η παρουσίαση της έκδοσης θα πραγματοποιηθεί στο αμφιθέατρο του Δημοτικού
θεάτρου της οδού Ανδρόγεω στις 23-11-08 ώρα 19:30 μ.μ.